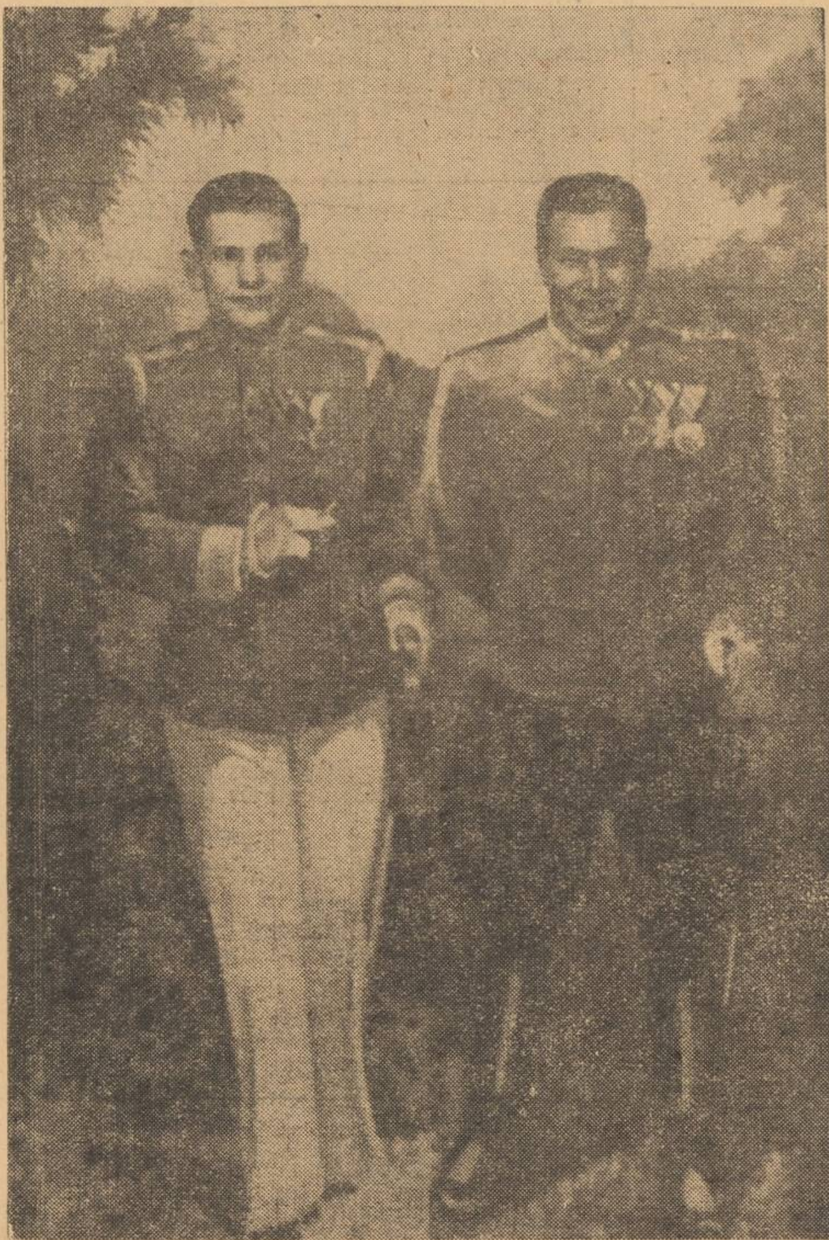
Ştiri şi Reportagii

Ancheta „*Gazetei Sporturilor*"

MATCHUL VIEŢEI MELE...

de MIELU DOCULESCU

Intâlnirea care mi-a lăsat cele mai frumoase amintiri am susţinut-o la Viena, contra lui Blaho

Doi husari în Prater: Mielu Doculescu şi Mihail Fulea; trucaje executate la Viena

Astăzi, după treisprezece ani de box, «Gazeta Sporturilor» mă face să dau o raită prin amintirile celor peste 100 de matchuri susţinute în carieră, pentru a mă opri asupra unuia, a celui care mi-a lăsat cele mai frumoase amintiri şi pe care să-l intitulez «matchul vieţii mele».

Lucru deloc uşor.. După acele «Arene Romane» de neuitat.. După acel bătrânesc şi atât de intim circ «Sidoli».. Stau cu amintirile de vorbă şi parcă mă simt copleşit...

Totuşi, amintirile a trei matchuri, a trei date, sunt mai mari.., mai strălucitoare...

13 Aprilie 1931! *Am devenit campion naţional, îndeplinindu-mi astfel un vis vechiu..*

1 Septembrie 1934! *Am terminat la egalitate, la Viena, cu actualul campion european Karl Blaho.*

26 Iulie 1936! *Am obţinut cea mai bună performanţă din carieră, învingând pe italianul Mario Cassadei, boxeurul cu renume mondial...*

Acum.., pe care dintre trei? Plăeşu... Blaho.. Cassadei..

Primul mi-a înlesnit înfăptuirea unui vis, al treilea înfăptuirea unei mari performanţe. Şi al doilea? Al doilea.. vedeţi, cum să vă explic?.. Viena... zilele petrecute acolo.. Praterul acela minunat, plin de lumini şi copilării... De visuri şi melodii de vals...

Da, matchul cu Blaho e matchul vieţei mele..

După o scena plăcută, o veste şi mai plăcută

August 1934...

Petrecusem minunat la nunta unui prieten şi acum în plin răsărit de soare, mă inapoiam acasă... Eram mulţumit de frumuseţea nopţii pe care o petrecusem, acolo, între nişte prieteni veseli şi oarecum melancolic, cu un pic de regret în suflet că am făcut — contrar obişnuinţei — «o noapte albă».

Pe strada mea, rămăsei surprins. Motivul: în faţa porţei mele, o maşină. Am simţit, parcă, un fior stredelindu-mi inima. Cine o fi? Am iuţit paşii ş în curte, pe un scaun, am găsit stând pe *Radu Ottulescu*, acel veritabil «Jeff Dickson» pe care l-a avut ţara noastră.

Când m'a văzut, a sărit în sus, scandalizat:

— Bine, Mielule, ce însemnează asta?

— ???

— Când ai un match atât de important, dece nu te odihneşti noaptea?

— ???

— Uite, băiatule, ce-am primit de la Viena. La 1 Septembrie, tu boxezi cu Blaho, Covaci cu Nortbert, iar Fulea cu Neubauer.

— Unde? am putut îngăima, copleşit de această veste atât de neaşteptată.

— La Viena.

Viena.. N'am mai putut spune nimic... De câtă vreme visam să boxez pe un ring străin!

Astăzi, când am cutreerat Europa dela un capăt a altul, când elevii mei se gândesc să boxeze peste hotare, o deplasare în străinătate, e un fapt aproape banal.. Dar atunci! Ce eveniment însemna o asemenea călătorie!..

Am semnat contractul imediat, fără măcar să mă mai interesez de bursă şi am adormit cu gândul la călătoria ce mă aştepta... La Viena pe care aveam s'o văd...

La gară cu toată mahalaua

Maeştrii Jean Constantinescu şi Cristache Negoiţă, — cei cari mă iniţiaseră în tainele boxului cu şapte ani în urmă, — m'au luat în primire. Am trecut două săptămâni numai în pregătiri. Dimineaţa la şosea, seara la sală, cele două săptămâni au fost pentru mine, două luni...

Şi, însfârşit, a sosit ziua plecării.

In afară de familie, la gară am fost însoţit de întreg tineretul cartierului Călăraşi, cartier în care am copilărit şi pentru care, acum, devenisem o adevărată mândrie.

Am plecat împreună cu amicii mei, Covaci şi Fulea, precum şi cu regretatul Radu Ottulescu, care era şi managerul nostru. Ne însoţea în această călătorie şi d. Alfred Antoniu, pe atunci secretar general al Federaţiei române de box, un mare animator al sportului cu mănuşi şi a cărui activitate, de toţi cunoscută, nu mai este nevoie să fie elogiată. Voiu spune totuşi că pentru mine d. Antoniu a fost un sfătuitor preţios în înreaga mea carieră şi acestui sfătuitor îi datorez în bună parte succesele obţinute în acest sport. E o mică paranteză — pentru care vă cer scuze dvs. — şi o precizare pe care am socotit-o necesară, deşi ştiu că va supăra pe bunul meu prieten, astăzi complet retras din mişcarea pugilistică.

LA VIENA

După o etapă de o zi, la Budapesta, am sosit la Viena, în ajunul matchului.

Deşi voiam să vizităm oraşul, managerul nostru nu ne-a lăsat de fel să părăsim hotelul.

In ziua matchului, însă, am ieşit. Am făcut vizitele de rigoare la legaţie, consulat, apoi ne-am dus la federaţie, unde a avut loc cântarul. Peste tot ne-am bucurat de o primire foarte cordială, toţi oficialii vienezi în frunte cu Rudolf Heinz, organizatorul galei, căutând să ne facă plăcerea cât mai plăcută.

MATCHUL

Seara, arenea Engelman, era o mare de lumini şi de capete. Publicul ocupase până la refuz cele 10000 de locuri, făcând — mai întâi — coadă în faţa casselor de bilete. Era pentru prima oară la Viena, când evoluau în cadrul aceleaş gale, trei campioni români.

Mai erau prezenţi la această gală, ministrul nostru la Viena, personalul legaţiei, consulatului, precum şi o mulţime de compatrioţi, cari se aflau atunci în «oraşul valsului».

Din cabina în care şedeam, auzeam vuietul arenei. Fiindcă boxam în match vedetă, mi-a fost dat să primesc în cabină pe cei doi compatrioţi, cari plecaţi cu speranţe mari în arenă, se reîntoarseră învinşi...

Când mi-a venit rândul, am păşit spre ring, cu inima strânsă de emoţie. Eram pur şi simplu uluit de mulţimea aceea imensă şi sgomotoasă... Păşeam ca un automat...

Abia când gongul a sunat pentru prima oară, mi-am dat seama de realitate.

Boxam pe un ring străin...

Eram decis să-mi vând scump pielea..

Şi matchul a început... năpraznic. Cu lovituri tari... Cu eschive magistrale de ambele părţi...

Publicul entuziasmat, aplauda frenetic.

Au fost zece reprize de infern... La sfârşit juriul a declarat match nul...

La coborârea din ring, Rudolf Heinz m'a felicitat, spunându-mi:

— Faptul că ai reuşit să obţii match nul la Viena, în faţa lui Blaho, este mai mult decât o victorie.

In acel moment am fost înconjurat de un grup de români şi luat pe sus. Publicul mă ovaţiona. A fost un moment de supremă satisfacţie, pe care nu-l voiu uita niciodată.

OFERTE.. OFERTE

In cabină, Rudolf Heinz mi-a făcut oferte foarte atrăgătoare pentru a mă lua în manajament, asigurându-mi o serie de matchuri în Europa. Am refuzat totul. Mă gândeam la serviciul pe care-l aveam aici şi care mă impiedeca să lipsesc mai mult timp. Şi — mai ales — mă gândeam la mama, pe care n'o puteam lăsa fără sprijinul meu şi care mă aştepta nerăbdătoare la Bucureşti.

IN PRATERUL VESEL..

După ce a doua zi — dând curs unei invitaţii — am făcut o vizită la legaţia noastră, de comun acord, am hotărât să mai rămânem câteva zile la Viena.

Una din primele seri, am petrecut-o la Prater. A fost o seară de neuitat. In Prater am găsit toate distracţiile din «Moşii» copilăriei noastre. Localurile mari, pulsau de veselie, iar muzica nu contenea. Fete multe şi frumoase, se înţelegeau cu noi numai graţie lui Covaci, care era mai familiarizat cu «limba lui Goethe».

O altă seară, am petrecut-o cu toţii în locul de renume european «Ronacker», unde puteai găsi cel mai cosmopolit public.

Aci, în timpul unui vals, m'am imprietenit cu o vieneză. Era o fată blondă, de familie mare — cu blazon — şi mare amatoare de box. Asistase la matchul meu cu Blaho şi era fericită că mă cunoştea personal. N'o să mă credeţi, dar fără să mai recurg la «interpretul» nostru, Covaci, am aranjat cu noua mea cunoştinţă.

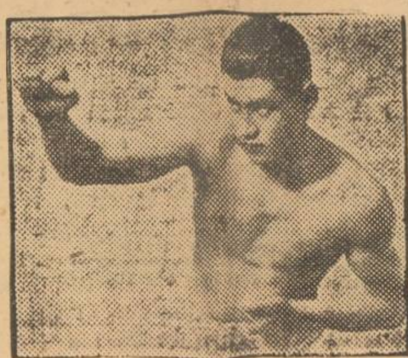
Şi zilele următoare, le-am petrecut împreună. Prietena mea era o sportivă perfectă. Conducea impecabil Mercedes-ul ei, cu care am cutreerat Viena şi împrejurimile ei.

Ceeace nu reuşise Rudolf Heinz cu ofertele lui ispititoare, era să reuşească această fată, cu ochii ei frumoşi. Aproape că mă decisesem să rămân la Viena.

Dar toate au un sfârşit.

A venit ziua plecării... Printre cei cari ne-au condus la gară, era şi EA. In ochii ei mari se citea tristeţea... Şi apoi au venit lacrimile... Eram amândoi trişti... Ne am promis multe.. Şi poate nu credeam niciunul...

(Redact. de COSTIN PĂUN)

CIONOIU

Ilie Petrescu a terminat la egalitate cu I. Virag

Const. Cionoiu şi Ştefan Bogdan au fost învinşi

BELGRAD 2 (prin telefon). Astăseară a avut loc în localitate gala de box româno-jugoslavă, care a dat prilej sportivilor belgrădeni să admire şi să aplaude din nou, boxul tehnic şi extrem de spectaculos al pugiliştilor români.

HANDICAPAT DE GREUTATEA ADVERSARULUI, BOGDAN PIERDE LA PUNCTE

In faţa lui Ştefan Bogdan, jugoslavul Duşan Dimici se prezintă cu un surplus de greutate, de «numai» şase kilograme. Românul nu se descurajează şi luptă din răsputeri, reuşind să pună pe jugoslav, adeseori, în dificultate. Juriul acordă victoria la puncte lui Dimici. Publicul e bucuros de acest prim succes jugoslav şi aplaudă entuziasmat.

UN NEDREPTĂŢIT: CONSTANTIN CIONOIU

Matchul dintre Cionoiu şi Luca Popovici, prilejueşte o luptă mare. Tot timpul avantajul alternează când de-o parte, când de alta. Fazele extrem de spectaculoase sunt urmărite de public cu cea mai mare încordare. Aplauzele «la scenă deschisă» nu lipsesc.

Judecătorii sunt de data aceasta extrem de parţiali, acordând victoria la puncte, jugoslavului. Publicul revoltat protestează şi face românului o frumoasă manifestaţie de simpatie.

ILIE PETRESCU A TERMINAT LA EGALITATE CU VIRAG

«Invingătorii lui Giuriciu» se războesc între ei. Ciocnire de titani, cu pumni grei... cu Knock-outul la doi paşi... Românul atacă insistent... Jugoslavul, însă, contrează precis... E prevăzător... Şi matchul se termină la egalitate. Decizie mult aplaudată de publicul asistent.

N. R. — Boxeurii români sosesc în Capitală, astăseară la orele 22,30, prin Gara de Nord.

Victoria din Cluj s'a stabilit la Turda, unde joacă în campionatul districtual

Care e situaţia grupării Cimentul

TURDA, 2. (Prin telefon) — Am anunţat săptămâna trecută că Cimentul din Turda care activa în cadrul Campionatului Diviziei B, în urma greutăţilor ce au decurs din starea de lucruri instaurată după cedarea unei părţi din Transilvania ca şi din pricina greutăţilor de ordin financiar este silit să se retragă din campionatul Diviziei.

Starea a apărut întristătoare şi la numai câteva zile dela apariţia ei în coloanele gazetei noastre am primit o categorică desminţire din partea grupării fabricii de ciment din Turda, o desminţire care în acelaş timp era.., şi o acuzare adusă nouă.

Rapiditatea cu care a intervenit desminţirea ne-a făcut totuşi să păstrăm o anumită notă de rezervă şi iată că azi se dau la iveală o serie de lucruri cari nu numai că sunt în măsură să confirme «eronata» noastră informaţie dar să o şi completeze.

Intre protest şi adevăr

In scrisoarea de protest pe care ne-o adresa la 31 Oct. a. c. gruparea Cimentul se spunea între altele: «Cimentul nu se va retrage din Divizia B, din motive financiare, niciun domn Moldovan nu a fost şi nu este preşedintele grupării Cimentul şi jocul cu Industria Sârmei din 28 a. c. s'a disputat în cadrul Campionatului».

Este nota protestului, faţă de ceeace spuneam noi, şi anume:

Că Cimentul se retrage din Divizia B. şi că locul său va fi ocupat de câteva echipe districtuale care vor disputa un campionat local şi din sânul cărora se vor alege pentru anul viitor elemntele cele mai talentate pentru a fi utilizate într'o formaţie care să reprezinte regiunea în Campionatul districtual.

Adevărul se dovedeşte a fi cu totul de partea noastră şi se completează prin cele ce urmează.

Victoria redivivus

Intr'adevăr, după retragerea — definitivă a Cimentului — din Divizia B, s'a organizat un campionat local de al cărui bun mers se va ocupa d. Pilu Moldovan şi la care vor lua parte următoarele şase grupări: Biruinţa, Vulturii, Voinţa (fosta Arieşul), Şoimii, şi — Victoria din Cluj, împreună cu juniorii şi Coral-Porţelan.

Elementul care depăşeşte desigur toate limitele bucuriei este acela al refacerii echipei Victoria, valoroasa grupare din Cluj ale cărei importante realizări româneşti pe târâm sportiv sunt mai presus de orice laude.

Prin refacerea echipei mănăşturenilor la Turda se cucereşte astfel un nou post înaintat în sportul românesc actual, post care va avea să se afirme, credem, în campionatul viitor, nu în cadrul Diviziei B ci în acela al primei Divizii.

Relatările noastre se confirmă a fi pe deplin în nota adevărului dacă subliniem, că, AŞA CUM AM SPUS IN PRIMUL REPORTAGIU, DE BUNUL MERS AL ACESTEI IMPORTANTE MIŞCARI SPORTIVE LA TURDA SE VA OCUPA IN MOD SPECIAL D. PILU MOLDOVAN AJUTAT DE O PARTE DIN FOŞTII CONDUCATORI AI FOSTEI GRUPARI CIMENTUL.

Victoria o echipă de mânji

Renăscută, Victoria va prezenta o echipă de «mânji» care are de departe toate şansele să furnizeze viitoarei formaţii de suteză elementele cele mai numeroase.

Iată aci şi efectivul pe care-l va arunca în luptă tânăra echipă a mănăşturenilor formată în cea mai bună parte din elevi: Cociuban, Munteanu, Mureşan, Chendrea, Mureşan II, Moţean, Bonaţiu II şi I, Vigu I şi II, Fodorap, Dedea, Mureşan III, Olteanu I, Hidloşan

AZI PRIMA ETAPA

Pentru a se vedea că luptătorii sportului românesc dela Turda «nu glumesc» înregistrăm faptul că, în chiar cursul zilei de azi se vor disputa partidele primei zile a acestui campionat regional şi anume: Voinţa — Şoimii la orele 10 a. m.

Victoria — Coral-Porţelan la orele 11 jum. a. m.

Biruinţa — Vulturii la orele 15 p. m.

In felul acesta, Minerul va câştiga prin forfait partida pe care urma să o susţină azi la Lupeni în cadrul campionatului Diviziei B şi în compania Cimentului.

Viena a învins Budapesta la hockey pe iarbă cu 3:1 (2:1)

BUDAPESTA 2 (Serviciul nostru special). — Astăzi a avut loc matchul de hockey pe iarbă, — pe terenul din insula Margareta, — între echipele reprezentative ale Vienei şi Budapestei.

Jocul s'a soldat cu victoria selecţionatei Vienei, la scorul de 2-1 (2-1).

Mâine, Vienezii vor înfrunta echipa M. A. C., pe acelaş teren.

Patru foşti internaţionali români în echipa Ungariei

Importante declaraţii ale căpitanului federal maghiar

BUDAPESTA 2 (Serv. nostru special). — D. baron Gudenus Hugo, căpitanul echipei naţionale amatoare a Ungariei, după reîntoarcerea dela Oradea, a făcut declaraţii asupra performanţei realizată de reprezentativa Budapestei în faţa selecţionatei Oradiei

«In ce priveşte jocul, pot declara că am văzut un match la care nu m'am aşteptat: Orădenii, au fost superiori şi pot declara că tripleta Kovaci—Bodola—Spielmann POT FACE PARTE DIN ECHIPA NAŢIONALA. Cât priveşte pe Iuhasz, acesta dispune astăzi de o formă excepţională.

Aceşti băeţi au tot ceiace e necesar unui jucător mare. BAZAT PE ACEASTA REALITATE, EU I-AŞ SELECŢIONA FARA NICIO FRICA IN ECHIPA NAŢIONALA».

Azi la Zagreb

GERMANIA-JUGOSLAVIA susţin a patra intâlnire internaţională

Astăzi se dispută la Zagreb al patrulea match de football internaţional între Germania şi Jugoslavia.

Cu această ocazie, Germania, susţine al nouălea match internaţional, de la isbucnirea războiului.

In vederea acestei întâlniri, Germania şi-a format o echipă dintre jucători cari deţin actualmente cea mai bună formă, — mai precis, a introdus patru noui elemente în formaţie — renunţând la vedete.

Jugoslavia la rându-i şi-a format echipa, în majoritate, din jucători croaţi, dintre aceia cari au reuşit să învingă pe Germania la Viena.

Iată ultimele performanţe ale Germaniei:

Germania — Finlanda 13:0
Ungaria — Germania 2:2
Italia — Germania 3:2
Germania — România 9:3
Slovacia — Germania 0:1
Germania — Ungaria 2:2
Germania — Bulgaria 7:3

ECHIPELE

JUGOSLAVIA: Glasser, Bojovici, Matoşici, (Dubac), Gyakovici, Iazbinşek, Lehner, Cimermanici, Ziskovici, Lesnik, Valjarevici.

GERMANIA: Klodt, Ianes, Streitle, Kupfer, Rohde, Kitzinger, Lehner, Walter, Conen, Fiederer, Artl.

BULETIN SPORTIV EXTERN

SERVICIUL NOSTRU SPECIAL

Derby-ul campionatului din teritoriul cedat

In cadrul campionatului din teritoriul cedat se dispută astăzi derby-ul între C. A. O. şi C. S. Baia Mare.

Programul etapei a treia este următorul:

LA BAIA MARE: F. C. Carpaţi — C. A. O.

ORADEA: Stăruinţa — C. A. Cluj.

CLUJ. Bastya — C. S. Satu Mare.

D. Rino Parenti în Germania

Conducătorul sportului fascist, Rino Parenti, preşedintele comitetului olimpic italian care a făcut o vizită la sfârşitul lunii trecute în Germania se întreţine într'un spital cu răniţii germani

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.